RÅDETS BESLUT (EU) 2021/430

av den 5 mars 2021

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vad gäller Kyotoförklaringen om främjande av brottsförebyggande arbete, straffrätten och rättsstatsprincipen i syfte att uppnå målen för Agenda 2030 för hållbar utveckling, vid Förenta nationernas 14:e kongress om brottsförebyggande arbete och straffrätt som ska hållas i Kyoto, Japan den 7–12 mars 2021

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.1, 83.1 och 84 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Förenta nationernas (FN) 14:e kongress om brottsförebyggande arbete och straffrätt kommer att hållas i Kyoto, Japan den 7–12 mars 2021 (*kongressen*). Det viktigaste resultatet av kongressen kommer att vara Kyotoförklaringen om främjande av brottsförebyggande arbete, straffrätten och rättsstatsprincipen i syfte att uppnå målen för Agenda 2030 för hållbar utveckling (*Kyotoförklaringen*). Kyotoförklaringen kommer att antas vid kongressen.

(2) Kyotoförklaringen fastställer ramen för FN:s politik på det brottsförebyggande och straffrättsliga området för de kommande fem åren. I förklaringen hänvisas till kopplingen mellan utveckling, å ena sidan, och rättsstatsprincipen samt behovet av ändamålsenliga insatser mot korruption, å andra sidan, och till vikten av att främja brottsförebyggande åtgärder, inbegripet evidensbaserat brottsförebyggande arbete, främja straffrättsliga system och intensifiera det internationella samarbetet och det tekniska biståndet i syfte att förebygga och ta itu med alla former av brottslighet, inbegripet terrorism och framväxande former av brottslighet, exempelvis sådana som påverkar miljön.

(3) Unionen har varit en av de främsta partnerna till FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) och finansierar flera initiativ för att förebygga och bekämpa brottslighet, såsom plattformen för lärande i kampen mot terrorism (CTLP) som lanserades i april 2020. I vidare bemärkelse har det operativa partnerskapet mellan unionen och UNODC konsoliderats under årens lopp genom finansiering av en rad olika projekt.

(4) Unionen har utnyttjat sin behörighet enligt artiklarna 82.1 och 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) för att anta lagstiftning på dessa områden i syfte att bättre kunna förverkliga upprättandet av ett område av frihet, säkerhet och rättvisa, genom antagande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU ([1]), 2011/93/EU ([2]), 2013/40/EU ([3]), 2014/42/EU ([4]), (EU) 2017/541 ([5]), (EU) 2018/1673 ([6]) och (EU) 2019/713 ([7]).

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF (EUT L 218, 14.8.2013, s. 8).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 284, 12.11.2018, s. 22).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 av den 17 april 2019 om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF (EUT L 123, 10.5.2019, s. 18).

(5) Artiklarna 82.1 och 83.1 i EUF-fördraget utgör därför den rättsliga grunden för ytterligare åtgärder som ska vidtas av unionen och dess medlemsstater för att följa upp kongressen, med iakttagande av det åtagande som gjorts genom Dohaförklaringen och som ska upprepas i Kyotoförklaringen, i linje med FN:s generalförsamlings resolution 72/192.

(6) Artikel 218.9 i EUF-fördraget utgör den förfarandemässiga rättsliga grunden för rådets beslut om unionens ståndpunkt vad gäller Kyotoförklaringen. I denna artikel stadgas att rådet på förslag av kommissionen ska anta ett beslut om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan.

(7) Unionen och dess medlemsstater strävar efter att axla en ledande roll i den internationella kampen mot brottslighet. Det akuta behovet av att åtgärda gränsöverskridande brottslighet har blivit tydligare under covid-19-pandemin. Covid-19-pandemin har utnyttjats av brottslingar och organiserade brottsliga grupper runtom i världen, vilket har gjort det tydligt att samordning och samarbete är av yttersta vikt vad gäller såväl brottsförebyggande arbete som straffrätt.

(8) De aktuella utmaningarna i fråga om brottsförebyggande arbete och straffrätt utgör en risk för unionens inre säkerhet, men deras omfattning sträcker sig långt utanför unionen. Den ståndpunkt som ska antas i Kyoto och resultatet av denna kommer att utgöra en unik möjlighet för unionen och dess medlemsstater att stärka sin politik för att åstadkomma ett bättre samarbete på internationell nivå och därmed leda arbetet med Agenda 2030 för hållbar utveckling.

(9) Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i FN:s kommission för brottsförebyggande arbete och straffrätt, FN:s ekonomiska och sociala råd (Ecosoc) och FN:s generalförsamling vad gäller Kyotoförklaringen bör fastställas, eftersom Kyotoförklaringen kommer att inverka på UNODC:s nya globala program och på ett avgörande sätt kommer att kunna påverka innehållet i unionsrätten, närmare bestämt den föreslagna Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete.

(10) Kyotoförklaringen kommer att stärka den befintliga internationella rättsliga ramen och utgöra grunden för ytterligare åtgärder på unionsnivå på flera brottsområden. Det är därför lämpligt att godkänna antagandet av Kyotoförklaringen vid kongressen.

(11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(12) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(13) Unionens ståndpunkt ska uttryckas av dess medlemsstater som deltar i kongressen och som agerar samfällt. I enlighet med skyldigheten till lojalt samarbete ska unionens medlemsstater försvara denna ståndpunkt i senare skeden av antagandet av Kyotoförklaringen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid Förenta nationernas 14:e kongress om brottsförebyggande arbete och straffrätt (*kongressen*) i Kyoto, Japan den 7–12 mars 2021, ska vara att godkänna antagandet av Kyotoförklaringen om främjande av brottsförebyggande arbete, straffrätten och rättsstatsprincipen i syfte att uppnå målen för Agenda 2030 för hållbar utveckling (*Kyotoförklaringen*). Utkastet till Kyotoförklaringen åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Den ståndpunkt som avses i artikel 1 ska uttryckas av unionens medlemsstater som deltar i kongressen och som agerar samfällt.

Artikel 3

Mindre ändringar av Kyotoförklaringen får godkännas av unionens företrädare utan något ytterligare beslut av rådet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 mars 2021.

På rådets vägnar
A.P. ZACARIAS
Ordförande